

رویدادهای تاریخی ماه مبارک رمضان

ماه رمضان ماه میهمانی خداست و این عبارت رسا و زیبا، آنچنان شگرف و سترگ است که در عظمت این ماه، بس!

ماه رمضان ماه میهمانی خداست و این عبارت رسا و زیبا، آنچنان شگرف و سترگ است که در عظمت این ماه، بس!
ماه رمضان ماه میهمانی خداست و این عبارت رسا و زیبا، آنچنان شگرف و سترگ است که در عظمت این ماه، بس!

اما رویدادهای تاریخی مهم و خطیری هم در این ماه عزیز رخ داده و گستره ای قابل تأمل را در فراخنای این وسعت الهی پدید آورده است.

وقایعی تلخ و شیرین که طعم ترد این ماه عزیز را به تبلور فراز و فرودهای خلقت انسان ملحق نموده و در مرور افت و خیزهای آن می توان آینه عبرت را به مصاف دیده بینا کشاند و نشانند.

از مرگ و جنگ و عهد و معراج گرفته تا رحلت تاریخ مظلومیت از فرق شکافته خلاصه خدا علی مرتضی(ع).

رمضان ماه رویدادهای سترگ تاریخی است در بستری از خوف و رجا و تلخ و شیرین روزگار نخستین.

ماه نامه های اهل کوفه برای حسین(ع) و رحلت خدیجه کبری ام المومنین، ماه مراسم عقد اخوت و ولادت امام مجتبی(ع)، ماه معراج و جنگ بدر، ماه فتح مکه و غزوه تبوک؛ و بالاخره ماه شهادت اول مظلوم عالم امیرالمومنین(ع).

به مناسبت حلول ماه مبارک رمضان خبرگزاری حوزه بخشی از رویدادهای این ماه عزیز را تقدیم می کند.

* رخدادهای اولین روز ماه خدا

مرگ مروان

در این روز در سال 65 ه مروان بن حکم در سن 81 سالگی در دمشق به درکات جحیم شتافت ، و مدت خلافت او 9 ماه بود.

مروان پسر حکم بن ابی العاص بود و به ((وزغ بن وزغ)) ملقب گردیده بود. او و پدرش مورد لعن پیامبر (صلی الله علیه و آله) واقع شدند، حتی عایشه به مروان گفت : شهادت می دهم که پیامبر (صلی الله علیه و آله) پدرت را لعن کرد در حالی که تو در صلب او بودی .

* جنگ تبوک

در اول ماه رمضان سال 9 ه جنگ تبوک به وقوع پیوست (این جنگ را فاضحه نیز می گویند، زیرا منافقین مدینه و کسانی که قصد کشتن پیامبر (صلی الله علیه و آله) را در عقبه داشتند رسوا و مفتضح شدند.

به لشکری که در این جنگ شرکت ((جیش العسره)) می گویند، زیرا در سختی و زحمت فراوان ، با اینکه ایام جمع آوری محصول بود به جنگ رفتند.

وفات حضرت نفیسه (علیها السلام)

در این روز در سال 208 ه زاهده عابده حضرت نفیسه خاتون (علیها السلام) دختر حسن بن زید بن حسن بن علی بن ابی طالب (علیهم السلام) در مصر وفات کرد.

شوهر آن حضرت اسحاق مؤ ثمن پسر حضرت صادق (علیه السلام) بوده ، و از طرف مادر منتسب به آقا قمر بنی هاشم (علیه السلام) است.

حضرت نفیسه (علیها السلام) برای خود قبری کنده بود و پیوسته در آن قبر نماز می خواند و ختم قرآن می نمود.

سوم

رحلت شیخ مفید

رحلت فقیه متکلم محمد بن محمد بن النعمان معروف به شیخ مفید .

شیخ مفید در بغداد وفات یافت و به واسطه علو و جایگاه علمی او شیعه و سنی برای او گریستند.

چهارم

مرگ زیاد بن ابیه

زیاد بن ابیه در سال 53 ه در کوفه به هلاکت رسید. او مشهور به زیاد بن ابیه ، زیاد بن امه ، زیاد بن عبید، و زیاد بن سمیه است ؛ و چون پدر زیاد از کثرت معلوم نبود به او زیاد بن ابیه می گفتند.

دهم

1. آمدن نامه های اهل کوفه برای امام حسین (علیه السلام)

در سال 60 ه جمعی از کوفیان نامه های مردم کوفه را برای امام حسین (علیه السلام) آوردند(602). که از جمله نام سلیمان بن صرد و مسیب بن نجبه و رفاعه بن شداد بجلی و حبیب بن مظاهر و جمعی از شیعیان آن حضرت در آنها بود، که توسط عبد الله بن مسمع همدانی و عبد الله بن وال خدمت امام (علیه السلام) آورده شد.

2. وفات حضرت خدیجه (علیها السلام)

در این روز حضرت خدیجه کبری (علیها السلام) از دنیا رحلت فرمودند(603). این قول بنابر نقل 45 روز بعد از رحلت جناب ابوطالب (علیه السلام) است.

آن حضرت نخستین همسر پیامبر (صلی الله علیه و آله) بود، و تا خدیجه (صلی الله علیه و آله) زنده بود نبی گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) همسری اختیار نفرمود. سبقت به اسلام و خدمات او به پیامبر (صلی الله علیه و آله) زیاده از آن است که ذکر شود. در فضیلت آن حضرت همین بس که والده مکرمه حضرت صدیقه طاهره (علیها السلام) است ، و همه ذراری پیامبر (صلی الله علیه و آله) به ایشان منتهی می شوند(606).

دوازدهم

مراسم عقد اخوت

در این روز در سال اول هجرت رسول گرامی اسلام (صلی الله علیه و آله) بین اصحاب خود عقد اخوت بست و امیر المؤمنین (علیه السلام) را برادر خود گردانید(609).

سیزدهم

مرگ حجاج ثقفی

در سال 95 ه در چنین روزی ظالم سفاک پلید حجاج بن یوسف ثقفی به هلاکت رسید. او در زمان ولید بن عبد الملك در شهر واسط با مرض آكله در شكمش به درك واصل شد.

عده زیادی از دوستان و شیعیان امیر المؤمنین (علیه السلام) را شهید کرد، از جمله کمیل بن زیاد نخعی (612)، قنبر غلام امیر المؤمنین (علیه السلام) (613)، و... را می توان نام برد.

پانزدهم

1. ولادت امام حسن مجتبی (علیه السلام)

شب نیمه ماه رمضان سال سوم ه دومین امام شیعیان حضرت ابو محمد حسن بن علی بن ابی طالب (علیه السلام) در شهر مدینه به دنیا آمد (619).

القاب آن حضرت: سید، سبط، امنی، حجت، بر، نقی، زکی، مجتبی، زاهد

هفدهم

1. معراج پیامبر

معراج پیامبر (صلی الله علیه و آله) پنج سال بعد از بعثت در چنین روزی واقع شده (624)، و آیه سبحان الذی اسری بعبدہ لیلا من المسجد الحرام الی المسجد القصی... (625)، در این باره نازل شده است.

2. جنگ بدر

در روز جمعه در سال دوم هجرت جنگ بدر کبری به وقوع پیوست (631) تعداد مسلمانان 313 نفر و تعداد شهدای آنان 9 تا 14 نفر، و تعداد کفار 950 نفر بود. مقتولین کفار 70 نفر بودند و 70 نفر را هم مسلمانان اسیر گرفتند.

در این جنگ ابوجهل نیز کشته شد (633). ابوجهل هشام بن مغیره مخزومی از دشمنان سر سخت پیامبر (صلی الله علیه و آله) بود. او با اینکه نامش هشام بود ولی از فرط بدجنسی و زشت سیرتی به اءبی جهل مکنی شد.

3. قتل عایشه

در شب 17 ماه رمضان در سال 58 ه در مدینه، عایشه دختر ابوبکر به دست معاویه کشته شد.

واقعه جمل و کشته شدن حدود بیست هزار نفر از مسلمین از کارهای معروف اوست (639).

نوزدهم

ضربت خوردن امیر المؤمنین (علیه السلام)

در 19 ماه رمضان سال 40 ه در نماز صبح در مسجد کوفه با شمشیری مسموم به دست ناپاک ابن ملجم منافق بر فرق مبارک امیر المؤمنین (علیه السلام) ضربت وارد شد.

در صبح روز نوزدهم بعد از اذان صبح، امیر المؤمنین (علیه السلام) وارد مسجد شد و مشغول نماز شد. هنگامی که در رکعت اول سر از سجده برداشت شبیب بر آن حضرت حمله ور شد، ولی شمشیرش خطا کرد. بلافاصله ابن ملجم لعنه الله حمله کرد و شمشیر او فرق مبارک آن حضرت را شکافت و محاسن شریفش به خون فرق مبارکش خضاب شد، و صدای مبارکش بلند شد: بسم الله و بالله و علی مله رسول الله، فزت و رب الکعبه.

صدای جبرئیل بلند شد: تهدمت واللہ ارکان الهدی و انطمست اعلام التقی و انفصمت العروه الوثقی، قتل ابن عم المصطفی، قتل الوصی المجتبی، قتل علی المرتضی، قتل اشقی الاشقیاء.

بیستم

1. فتح مکه

در سال 8 ه فتح مکه واقع شد. در این فتح بزرگ تعداد مسلمانان 12 هزار نفر، و شهدا 2 نفر بودند. علت شهادت آن دو این بود که همراه لشکر نبودند و از آخر مکه وارد شده بودند، و لذا مورد هجوم قرار گرفته شهید شدند(646).

در این روز امیر المؤمنین (علیه السلام) به امر مبارك خاتم الانبياء (صلی الله علیه و آله)، برای شکستن بتهایی که در کعبه بود، پای مبارك خود را بر کتف شریفش اشرف مخلوقات نهاد(647).

بیست و یکم

1. شهادت امیر المؤمنین (علیه السلام)

امام المتقین امیر المؤمنین (علیه السلام) در شب بیست و یکم ماه رمضان مقارن طلوع فجر به شهادت رسید، در حالی که از سن مبارك حضرتش 63 سال گذشته بود(651). در بیستم ماه رمضان اثرات سم در پاهای مبارك امیر المؤمنین (علیه السلام) ظاهر شد و پاهای مبارك ورم کرد(652). در شب بیست و یکم اثر زهر بر بدن مبارك امیر المؤمنین (علیه السلام) بسیار شد. حضرت فرزندان و اهل بیت خود را جمع کرد و با آنها وداع نمود و وصیت های خود را فرمود. در آن شب هر چه خوردنی و آشامیدنی آوردند تناول نفرمود، ولیهای مبارکش به ذکر خدا حرکت می کرد، و مانند مروارید عرق از پیشانی نازنینش می ریخت و با دست مبارك خود آن را بر طرف می کرد.

بیعت با امام مجتبی (علیه السلام)

در این روز مردم پس از شهادت امیر المؤمنین (علیه السلام) با امام حسن (علیه السلام) بیعت کردند.

قتل ابن ملجم

هر چند برخی معتقدند ابن ملجم ملعون 27 رمضان به درک واصل شد، اما عدهای از مورخان نقل کرده اند در روز بیست و یکم ابن ملجم با يك ضربت شمشیر به جهنم فرستاده شد.

بیست و سوم

نزول قرآن

شب نزول قرآن است و به قولی در شب 24 ماه رمضان بوده است.

بیست و چهارم

مرگ ابولهب

در این روز و به قولی در 25 ماه رمضان ابولهب به درک واصل شد.

روزهای پایانی

دعای باران توسط پیامبر (صلی الله علیه و آله)

در ماه رمضان سال ششم هجری قحطی شدیدی در مدینه رخ داد، که پیامبر (صلی الله علیه و آله) طلب باران کردند و باران آمد.